

ἡμέρα εἰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔτι καὶ εἰς δέκα ἡμέρας αὐθις ἀνηλῶθη δεύτερον πάρα τοῖς "Ἄγαρ ἀπογώνους, τοὺς μιαροὺς καὶ ἀντιχριστούς." Βλαβον ἀπαντα καὶ τὸ μοναστήριν ἐνέπρισαν σὺν τὰ πλεῖστα καὶ ἐννέα μοναχούς ἀπῆγαγον εἰς αἰγυμαλωσίαν. Ἐτυγεν τοτες ὁ κῦρος Ἀκάκιος ὁ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Κωχλιάρη καιϊζέζωνταις ἀπό βιβλίων τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τοὺς Ἀγαρνούς, μικρὰ καὶ μεγάλα ρ' καὶ μερικά χρυσόβουλα. . .

'Ἐν φ. 452α τῆς ἐν Ἀγίῳ Όρει μονῆς Ησφιγμένου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 172).

181. 1534. — "Ἐτους ζυβ^{ού} ἔγινεν ἡ ἀλωσις τοῦ Ἡσφιγμένου ὑπὸ τῶν ἀθίων Ἀγαρηνῶν ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ καὶ λαφυραγωγήπαντες τὰ τῆς μονῆς ἀπαντα καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀφανίσαντες καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας εἰς λεπτας σχίσαντες κατέκαυσαν καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ αιγιαλοῦ ἰμπρύσαντες τελείως κατέκαυσαν τὰ κελλία καὶ λαβόντες τὰς πύλας τοῦ κάστρου καὶ τοῦ πύργου καὶ ἐπτὰ αἰγυμαλώτους ὑπὸ τῶν μοναχῶν ἀνεγάρησαν, ὅθεν ἦλθον, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ ἐρήμωσις τῆς μονῆς, οἵς οἶδε κρίμασιν ὁ πάντα κυβερνῶν καὶ διεξάγων θεός.

'Ἐν φ. 449α τοῦ κώδικος 4 τῆς ἐν Ἀγίῳ Όρει μονῆς Ησφιγμένου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 170)

182. 1534 — Αὐτὸν τὸ βιβλίον ἥβρων τοῦ ἀγίου Σάβα, διπωταν ἡνήχθη ὁ ἀγιος Σάβας, δια συνεργείας τῶν ἀφεντῶν τῆς Βλαχίας καὶ ἦρθεν ὁ πρώην ἡγούμενος τοῦ ὄρους Σινὰ καὶ ἡπήσασαν τὸ μοναστήριον, ἤγουν ὁ κῦρος Ἰωακείμ Βλάχος καὶ ἐποίκαν ἀφωρισμόν: ἦτις ἔχει βηβλία τοῦ ἀγίου Σάβα να τα δωσῃ: καὶ ἔτις ἥβρικεν ὁ κυρ Μάξιμος ὁ ἀγιος ὁ οἰκονόμος καὶ ἰδωσεν πέντε μαγίδ(ια) τοῦ κυρ Πραήμι διάκου καὶ γαμβροῦ τοῦ παπᾶ Σελεμᾶν ἀπὸ τὸ χορίον Πεζαλα. "Ἐτους ζυβ". ινδικτιώνος δ'.

Καδ. 160, ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ τῆς Λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 267).

'Η ινδικτιών δὲν συμπίπτει γραπτέον ζ'.

182a. 1534 — "Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 2.

183. 1536. — "Ἐτους ζυβ^{ού} ἔτους ινδικτιώνος θης ἥβρισθη εἰς τὴν

ἀγορὰν τῆς Ἀθήνας πηγὴν βρίσεως ναιᾶς καὶ ἐσκεψαν τὸ νερόν καὶ ἐποίησαν κουντίτω μὲ κόπον τῆς γάρας·.

'Εσημειώθη ὥρο τοῦ *Zachariae von Lingenthal* ἣν ἔκδοσι τοῦ Προρείρου (ἐν Δεκεῖ 1870 σ. VI) ὃς ἀπέργει ἐν τῷ ἀρ. Rep. I. 4, 66 τῆς ἐν Δεκεῖ δημοτικῆς βιβλιοθήκης. 'Εξιδωκα δὲ κατ' αὐτόγραφον τοῦ φίου Βρεκχού *Breckhaus* ἣν ἔμη *Ectesis chronica and Chronicon Athenarum*. 'Ἐν Λογδίνῳ. 1902 σ. 86 ἣν σημ.

'Ἐνταῦθα ἐκδέσατο οἷον ἀντίδελον αὐτὸς τὸν Ὁκτωβρίου 1910.

'Ινδικτιῶν τοῦ 1536 δὲν ἡτο ἡ σ', ἀλλ' ἡ θ'.

184. 1537. —Τὸ παρὸν βιβλίον ἥφεραν οἱ Τούρκοι με τὴν ἀρμάδαν τους καπετάνεοντος, τοῦ ποτὲ σουλτάνου Ἀλιτζέρι, νῦν δε πασικὴ τῆς ἀρμάδας καὶ πεγλερπεῖ τῆς αὐτῆς Ἀλιτζέρι (ἐν τῇ ὥρᾳ διὰ παραπομπῆς: τῆς ἣν τῇ Ἀραβίᾳ ἦτις ἐστίν ἐν Λυθίᾳ). δεσποτάτου Ναυπάκτου, Εύριππου καὶ Ρόδου, τοῦ Χαρατὴν πασια (ἔπονται δύο στίχοι καὶ ἵμισυς διεσβεσμένοι ἀδιαγνώστως)
κατὰ τῷ φ-λ-ζ ἑτος τὸ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας καὶ θεογνίας ἐπει τῆς δυναστικωτάτης βασιλείας τοῦ μεγάλειοτάτου αὐθέντου σουλτάν Σουλεημᾶν^{ω ω ω ω} αὐθεντέοντος τοῦ ευγενεστάτου καὶ λογιωτάτου αὐθεντὸς Χουσεΐνσάχπεις υἱοῦ ὄντος Μεχεμέτπει τοῦ ἔλκοντος τὸ γένος ἀπὸ Καρούλων μεγάλων ὄντων αὐθεντῶν ἡγεμονικῶς κρατῶν τὸν τόπον καὶ φλέμπουρον τοῦ Ἀγγελοκάστρου Ἀγίας Μαύρας Βονδιτζῆς καὶ παντὸς δεσπότου: (ἄλλῃ χειρὶ ἀρχιερατεύοντος, κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀρχιερατεύοντος, τοῦ πανιερωτάτου κύρι Παχωμίου).

'Ἐκ τοῦ Μοναχείου κώδικος 388, ἐν τῷ πρώτῳ παραράλλῳ. 'Αντίδελον αὐτὸς κακῶς ἐκδεδομένον παρὰ τῷ *Hardt* Τόμ. Δ' σ. 201. Πρobl. καὶ *Weinberger Antonios Eparchos* ἣν *Festschrift . . . Gomperz* σ. 308 σημ. 1.

185. 1537. 1540.—1537. αὐθέντης Πίερος (γρ. Πιέρος) Λάνδος. ἡτον μάχι χρόνους 4. ἔδοσε το Ἀναυπλί, καὶ τὴν Μονεμβασίαν[·] καὶ ἐκαμψ ἀγάπτι εἰς τὰ 1540. 'Οκτωβρίου. ἐδώθησαν ἡ γάρας Νοεμβρίῳ 21. ἡμέραν Κυριακῆν.'

'Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ καταλόγου τῶν Βενετῶν δουκῶν ἣν τῷ κώδικι XCVIII τοῦ παραρτήματος τῆς αὐτοχροτορικῆς βιβλιοθήκης Βιέννης (*Kollar Supplementorum liber primus posthumus* σ. 608).

'Ἡ 21 Ὁκτωβρίου 1540 δὲν ἡτο Κυριακή, ἀλλὰ Πέμπτη.

186. 1538. — Ἔτος, ζυμὸν ἐπείρεν οἱ Μαρκπαρούσας τὰ περιχωρά τῶν Κορυφῶν· τὸ αὐτὸν ἵστος ἐπείρανε καὶ τὰ Δωδεκάνησα.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς σταγωσίως τοῦ κώδικος 68 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Φιλοθίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 156).

187. 1538 — 1538 ἥλθεν ὁ Ππαρπαρέζος εἰς τὴν Κρήτην.

Ἐνθα καὶ δὲ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χρονίᾳ. Ἰδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 183, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

188. 1539 (; — **1539 (;** ἔγινεν μέγας σισμὸς Ἰωναρίου — 14.

Ἐνθα καὶ δὲ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χρονίᾳ. Ἰδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

189. 1540. — Ἔτους τοῦ „ζυη“ μινὴ Μάρτιος εγένετο χειμῶν βαρυτάτως πολλοῖ δὲ ἀπόθαψινων ἐν τι οδῷ ἄλλῃ δὲ ἀπὸ ποταμῶν οὐκ ηδηνείθησαν ἀπεράσαι αὐτῶν. Τὸ δὲ θεῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αιώνας ἀμήν.

Ἐν φ. 314α τοῦ κώδικος 32 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 277).

190. 1540. — Ἡ Ἐκοιμήθη ὁ ἐν αγίοις πατήρ Βησταρίων ἐν ἔτει ζυθὸν ἴνδ. δ' μηνὶ Σεπτεμβρίου ΙΙΓ.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένης ἐν Δελτίῳ Ἰστορικῆς καὶ ιστολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 95 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1903 φ. 2α.

Ἐν ἔται „ζυθὸν ἴνδικτιών δὲν ἔτο δ', ἀλλ' ἔτιδ'. "

190α. 1540. — Ἰδε ἀνωτέρω ἀρ. 185.

191. 1542 — Κατὰ τὸ „ζυν“ ἐτους ἥλθεν ὁ πατριάρχης Ἱερεμίας ἐν τῷ ἀγίῳ ἡμῶν Ὁρει τοῦ Ἀθωνος καὶ ἐπίησεν τὸ μωναστήριον του κοινόβιον· μετὰ ταύτα ἐπαρεκάλεσεν καὶ τὸν ὄσιώτατον κῦρο Σήλεστρον προηγούμενον ἐκ τῆς μωνῆς τῶν Ἡβρέων καὶ ἐποίεισεν αὐτὸν καθηγούμενον εἰς Σταυρωνικήτα.

Ἐν φ. 2306 τοῦ κώδικος 210 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἡβρέων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 61).

192. 1542. — Ἔτος „ζυθὸν“ ἔγινε πείνα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ μεγάλη τὸ μάδι τοῦ ἀλεύρου εἶχε φλωρία πολίτευκα δύο, τὸ λάδι ἡ

τέλερα¹ ρχ', τὰ σῦκα τὸ καντάρι τε'. φλωρία καὶ ἡ σταφίδα τὸ καντάρι τε' φλωρία.

'Ἐκ κώδικος τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τεῦ Παναγίου τάφου (Κύριλλος Ἀθανασίδης ἐν Σωτῆρι Τόμ. Ν', 1890, σ. 366 ἀπ. α). Πρβλ. καὶ ἄρ. 223.

193. 1545. — † "Ἐτους ζηνγ' ἵνδικτιῶνος 6 τῆς διάκενεισῆμου ξέγλιθομεν ἀπὸ τὸ Κάστρος.

'Ἐκδίδεται ἵνταθη το πρῶτον ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Σιναϊτικοῦ κώδικος 948 κατ' ἀντίγραφον ἐπὶ διαρανοῦς χάρτου σταλέν μοι τῷ 1899 ὑπὸ τοῦ διδάκτορος κ. Παύλου Gleye.

'Ἐν ἓτε ζηνγ' ἵνδικτιῶν δὲν ἥτο ἡ 6', ἀλλ' ἡ γ'.

194. 1550. — ἀφν Σεπτεμβρίῳ τῇ ἰδιαλάληθῃ ἡ ἀγαπὴ του Τουρκοῦ καὶ (χρ. εἰς) τὸ Ἀνάπλη.

Codex Catalogus mss. Collegii S. Trinitatis σ. 18 καδ. ἀρ. XLIV ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ.

195. 1552. — † "Ἐτους ζεξ' μηνὶ Ιουν(ιω) κεῖ" ἵνδικησεν ὁ εὐσεβέστατος βασιλέας Ἰω(άννης) Βασιλεὺς β(ε)λυ(κι)κν(ιάζης) τὸν Τάρπ(ταρην) τὸν χάνι τῆς Ταταρίας καὶ ἔκοψε πολλοὺς καὶ ἀλλη ἔρηγαν καὶ ἐπήρεν τους καταπόδι, καὶ δοσο που εὑφειγα(ν) τόσων τοὺς εὔτανα(ν) καὶ ἔκουτα (=ἔκοφταν) καὶ ἐπίρεν τές λουμπάρδες τους καὶ ἦτη εἰχα(ν), καὶ πάγις τὸ Καζάνι να το πάρη. Βασιλέας πᾶσης Ρωσίας ἔγιν ἀπὸ τὸν Μόσχοβον Ιουν(ιου) εἰς' ημέρα ε'. Τῷ αυτῶν ἑτοις 'Οκτωβρίῳ εἰς τὰς 6' ἐπήρεν τῷ Καζάνη. ἡ ἡμέρα Κυριακῆ. ἦλθεν τὸ μαντάτ(ο) εἰς τὸν Μόσχοβον εἰς τὰς εἰς 'Οκτωβρίου τῷ αυτῶν ἑτοις.

Τῷ αὐτὸν ἑτοις 'Οκτωβρίῳ κεῖ' τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἐγέν(ν)ησεν ἡ εὐσεβέστατη βασῆλεισσαν υἱὸν καὶ σνόμασέν τον κνέζη Δημήτρη, βασιλέας πᾶσης Ρωσίας Βλαδήμηρην Νοβογράσκο, Μοσκόσκο Καζανῆου, Σησονήου καὶ πᾶσης Ρωσονας.

Καδ. 675, Ἱνδὸν τῆς δευτέρας πινακίδος, τῆς λαύρας, Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ιεροτολύμου (Κεφαλομέως Τόμ. Β' σ. 645).

196. 1552. — "Ἐτους ζεξα ἤ̄ εν μηνὶ Ιουνίῳ ἰδιαβησεν φ βασιλέας Ἰωνίνης πάσης Ρωσίας καὶ ἐκτυπώθη μὲ τὸν Κρίμη.

¹ Πηλίη στάρνας ήχουσα γνωρητικότερης διεκπέντε διάδοσην.

Τὸ αὐτὸν ἔτος τοῦ Ὁκτωβρίου εἰς τὰς καὶ τοῦ μεγάλου Δημητρίου ἐγέννησεν οὐλὸν ὄνόματι Δημήτριον.

Χιερὶ Γαλακτίωνος; Ἱεροσολύμων;

Καθ. 636, ἐν τέλαι, τῇ λεύκῃ Σάβα τοῦ ἡγεμόνου, νῦν ἐν τῷ Πατριαρχεῖ βι-
βλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 128).

197. 1555. — 1555 εγίνε τὸ κακὸ θανατικὸ εἰς τὴν Ἀθίνα καὶ
ἀπεθανον χριστιανὸν θά(ος) καὶ (καὶ) στρατιῶται

Ἐπιγραφικὸν γέραγμα εἴπει τοῦ διηδεκάτου στύλου τῆς ποτίας πλευρᾶς τοῦ Θη-
σίου (Ζητίου Σύμμαχα, σ. γ').

198. 1556. — Ἔβαλαν νὰ κάρμουν τὸ γιουφίρι τοῦ Ἀλῆ πασᾶ
εἰς τὰ Βελλάγραδα καὶ τὸ ἑδούλευσταν χρόνους δύο καὶ ὅταν ἐτελει-
ώθη περασμένοι ἀπὸ Ἀδάμ χρόνοι 7064 καὶ ἀπὸ Χριστοῦ χρόνοι
1556 καὶ βίσεκτος.

Κάστρου πόλεως Βερατίου καθ. 47 ἐπὶ τοῦ πίνακος. Ἰδε "Ανθίμον Ἀλεξούδην
ἐν Δελτίῳ Ἰστορικῇ καὶ ιστολογικῇ ἱστορίας Τόμ. Β' σ. 369.

199. 1556. — 1556 ἦλθεν ὁ Μπεγέλη μπασίας καὶ επίρεν τὴν
Χίον.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νευῆτων (Κανελλάκη Χιακά
ἀνάλεκτα σ. 380). Ἰδε καὶ ἀρ. 235, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339,
372, 283.

200. 1561. — Ἐγένεν ζάλη καὶ τριχιμία καὶ ἀναβαγία μεγάλη
ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ εἰς τὰς καὶ Σαβάτω ἐσπέρας καὶ Κυριακῇ ἕως τὸ
μεσιμέρι καὶ ἔχαλασσαν σπίτια πάκνηληστα καὶ πλοια καὶ ἥτον καὶ
μνήμη τοῦ Τελόνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐν ἔτει ,ζξθ' .

'Αντέγραψ' αὐτός ἐκ τοῦ φ. 66α τοῦ Βερολινένοι κώδικος graecus 5 (304). 'O
De Boor σ. 197 δηλοῖ ἀπλῶς τὴν ὑπερβίν τοῦ σημειώματος τούτου.

201. 1563. — Μηνὶ Νοεμβρίῳ σ' τοῦ φεγγὸς ἔτους, ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, ἵπι τίνος χήρας Εὐλῆ γυναικός, ὄρύσσοντές τιγες πρὸς τὸ
αὐξητῆσαι τὸν οἰκον αὐτῆς, ἐκεῖ εύρον κίονα παρφυροῦν, τό μὲν μῆκος
ἔχοντα ποδῶν με, τὸ δὲ πλάτος σπιθαμῶν ίσ. Ἐγκεκόλαπτο δὲ παρὰ
τῇ κεφαλῇ ταυτὶ τὰ στοιχεῖα ΕΡΓΝΕC. Εύθεως μὲν οὖν ο βασιλεὺς

προστάξας ἐν τοῖς βασιλείοις τοῦτον ἔκδημον· διὸ οὐδὲν λίαν θεού-
ματος· ως μέγα δὲ καὶ πολὺτιμον γράμμα, τοῖς βασιλικοῖς αὐτοῦ θη-
σαυροῖς ἐναπέθετο.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ καθηματοῦ Υ.-Ι.-16 ἦν ἡ Εκκλησία τοῦ βιβλιοθήκης (Miller σ. 192).

202. 1564. — → φέξδ' ἐν μηνὶ Αὔγουστῳ δὲ ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ώρα
ε' ἔγινε μεγάς σύνεμος ὁρέες την γῆν στίσεσθαι (=συσσείεσθαι) ἐπὶ
ὅραν Ικανῆν.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φάσματι τοῦ καθηματοῦ 338 τῆς ἡ Αγίων ὅραι μονῆς Κουτλουμου-
σίου (Λάδυπρου Τόμ. Α' σ. 311).

203. 1565. — 'Εσείθη εἰς τὴν πόλιν (=Πόδαν) ὁ Σελιμπετες υἱός
Σουλεϊμένη ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου κατὰ ινδικτιῶνος τοῦ ζοδίου ζοδίου, ἡμέρα 6.
Ἀντέγραψ' αὐτὸς ἐκ φ. Ια τοῦ καθηματοῦ 86 Reginae Sueciae τῆς βιβλιοθήκης
τοῦ Βατικανοῦ (Stevenson σ. 65).

'Η 23 Σεπτεμβρίου ζοδίου συμπίπτει πρὸς ἡμέραν α' καὶ οὐγῆ 6'.

204. 1565. 1585. — Κατὰ τὸ ζοδίον ἡ Κύπρον τὸ δεύτερον
χρόνον τὴν ἀρμάδα τοῦ Τούρκου ἐπῆραν οἱ Φράγγοι.

Κατὰ τὸ ζητήγητον εγίνεν ο σεισμὸς ὁ μεγάλως, ὃποιοῦ ἐπεσαν οι πύρ-
γοι καὶ εραίσθησαν οἱ ἐκκλησίαις τοῦ Αγίου Θεοφίλου, ἡμέρα Παρα-
σκευῆ, 'Ιουνίῳ τῇ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λεοντίου' ώρα δὲ τῆς ἡμέρας
επιέτον δὲ ημέρα παρ' ημέρα ημέρας καὶ επεκράτησεν ὁ σει-
σμὸς ἕως πέμπτης ημέρας καὶ τότε ἐπαύσει τελείως.

Μεταξὺ τῶν φ. 22 καὶ 23 τοῦ καθηματοῦ 717 τῆς ἡ Αγίων ὅραι μονῆς τῶν Ιεράρχων
(Λάδυπρου Τόμ. Β' σ. 211).

205. 1567. — † Τῷ ζοδίῳ τοῦ ινδ. τοῦ, ἐν μηνὶ Απριλλίῳ δὲ, ἡμέρᾳ
Τετράδι: ώρα ἑνάτη τῆς ημέρας, ἔγινεν ἔκληψις τοῦ ήλιου καὶ
ἐκράτησεν ἕως μιᾶς ώρας καὶ ἔγινεν θρόησις πολλῆ εἰς τὸν κόσμον.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ καθηματοῦ 190 τῆς ἡ Λίσσα μονῆς τοῦ Λιεμάννος (Κεραμέως σ. 103).

206. 1566. 1567. — Χάριν ἐνθυμήσεως τοῦτο γράφω: ὅτι ἔγινε
εὐτελής Ιωάννης ὁ Δορυανὸς παρεγενόμην ἐν τῇ σεβασμῷ μονῆς τοῦ
μεγάλου Αντωνίου τῶν Απεζωνῶν, ἐν ᾧ ἐπέστη θεογονίας ζῷος,
'Οκτωβρίῳ α', καὶ γέγονα μοναχὸς, ἐπικληθεὶς τῷ ὄνομα Ιωάνναφ·

ἐν δὲ τῷ αφέζει 'Απριλλίου λ', τέλειος ἵερεὺς ἀπεφάνθην παρὰ τοῦ τῆς Ζακύνθου ἱπισχόπου Παχωμίου.

'Ἐν φ. 4156 πολυμιγοῦς καθηκόντος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἐλληνικοῦ σχολείου Σκοπίου (Ν. Γεωργάρας ἡ Νέα Ἐλληνομυήματος Τόμ. Δ' σ. 489).

207. 1567. — + Ἐτει τοῦ Χριστοῦ ἐκοιμήθη ὁ Μεθύμηνος μιτροπολήτης Ἰγνάτιος, οἱ κτίτοροι τοῦ Λιμόνος· ἡ πατρὶς αὐτοῦ Μέθυμνα Καλονῆσ· Οκτωβρίου: 16.

'Ἐν τῷ τοῦ καθηκός 131 τῆς ἐν Λέσσῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 93).

208. 1569. — 1569 ἐπάρθη ἡ Κύπρος.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χειρὶ. Ἄδει καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

209. 1569. — Ἐγίνει εἰς την Λευκοσία ξιμερόματα πρωτοις οπου εινε εις τας ιγ' Οχτοβρίου αφέζθ.. ὅρες τοις νικτος μεγαλος σισμος οπου έσιζε τοι γι (=τὴ γῆ) μιατ ὄρα.. . .

'Ἐκ τοῦ καθηκός 455 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Κουτλουμουσίου (Λάδυπρου Τόμ. Α' σ. 317).

210. 1570. — ἡς τὰς αφο ἐπάρθην ἡ Κύπρος, ἐσταθήκα. ἡς πάλιοὺς τὸποὺς ὁμὸς διὰ ολὲς, τὰ μηνὸς, Νόευρίου α φ π δ, εύρησκομαι, ἔτῶν νε.

'Ἐν φ. 1456 τοῦ καθ. Ad. XI. 47 τῆς ἐν Μεδιολάνῳ βιβλιοθήκης Brera (Martinī Τόμ. Α' σ. 3).

211. 1570. — ἡς τὰς (γρ. εἰς τὰς) α φ ὁ ἐπάρθην ἡ Κύπρος.

Καθ. τῆς ἐν Μεδιολάνῳ βιβλιοθήκης Brera ὥκ' ἀρ. Ad. XI 47 (Martinī Τόμ. Α' σ. 3). 'Ο καθοικη ἐγράφη ὑπὸ Λαυρεντίου Δελιφαντοῦ, πρωτοπαπᾶ Ἀρμοχώτου.

212 [1571]. — Ἐτοῦτο τὸ εὐαγγελίων το ἀγόρασεν ὁ παπᾶς Ἀργυρὸς ἀπὸ τοὺς προσάνικους (= προσανοίκους) τοῦ παπᾶ Κύρκου οὐδὲς ἀπὸ ἔναν Ἀγαρινὸν ὃταν ἔγηνεν οι εχμαλοσια εἰς τὰς Σέρρας τὸν κερῶν ὃπο ἴπαρτὴν οι αρμάδα τὸν Τουρκὸν εἰς τὸν Ἐπακτον.. .

'Ἐν φ. 230α τοῦ καθηκός 23 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Εσφιγμένου (Λάδυπρου Τόμ. Α' σ. 173).

213. 1571 — 1571 ἐκαύεν ὁ Αλιτζαλῆς τὸ Ρίθυμνο..

Ἐνδια τοι δέ τις αὐτῷ γέγρ. 188 καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 230, 232, 261, 263, 294, 352, 356, 367, 370.

214. 1571 — * ἔφ καὶ *

σταῖς δικαπέντε (κῶδ. 18) τοῦ μηνός. ὅμηι, τοῦ Ἰουνίου
ἡμέρᾳ τε Παρασκευῇ. Σαββάτου ἵργομένου
ἥλθεν ὁ στόλος τῶν Τουρκῶν επῆς Σούδας τὸν λιμένα,
καὶ ἐμπρησε καὶ σκύλευσε χώρας τε καὶ τὰς κώμας·
νήσου τε, τῆς περιφεροῦς, καὶ περιβλέπτου Κρήτης:

Ἐσωθεν τῆς τελευταίας πινακίδος τοῦ κώδ. XIII.C.3 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης
Ναυόρμου. Γέγραπται καταλογάθην, οὗτοι δὲ καὶ ἴξεδόθη ὑπὸ Martini Τόμ. Α' σ. 109.

215 1574. — Ἡδε κατωτέρω ἀρ. 216-217.

216. 1574.— 1574 ἐδιέβη τοῦ μεγάλου αὐθεντὸς ἡ ἀρμάδα καὶ
ἐπολέμησε τὴν γουλέταν ἡμέρας μ' καὶ ἐπύρεν τη καὶ ἀπεκεφάλισε
ἀπαντας.

Ἐν τέλει τῶν ἀπό τοῦ φ. 1595 τοῦ κώδικος 220 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Κου-
τλουμουσίου χρονικῶν σημειωμάτων (Δάμυπορού Τόμ. Α' σ. 300).

Προηγεῖται τοῦ κατωτέρω ὅπ' ἀρ. 236.

217. 1574.— 'Ἐτος ἀφοδ'. Οταν ἐπέγεν ο Πεγλέρ πεγής. μὲ
τοὺς τρῆς πέγηδες· καὶ ἐκοφαν τοὺς Πωγδάνους· χυλιάδες λβ' καὶ
τον αφθέντη της Πωγδανίας. ὄνωματι Ιω βωηβώτα. καὶ αὐτον τον
ἰσκησαν σε διὸ καμιλίας· μηνί. Ἰουλίου ει' καὶ τοτις επίρεν τὸ σκα-
μην ο Πέτρο βωηβώτας.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 703 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν (Σακκελίωνος
σ. 129).

218. 1575.— 'Οπόταν ἥλθεν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἀλεξαν-
δρίας, ὄνόματι Σίλβεστρος εἰς τὸν τόπον τῆς Μυτηλύνης——ἐν ἑτη
τρέχοντος, ζῆγ^ο φ^ω ἵνδ. [β'] ἐν μηνὶ Ἰανουαρίω.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 147 τῆς ἐν Δίσδω μονῆς τοῦ Λαυρίου; (Κεφαλίως σ. 95).

219. 1576.— 'Εκτίσθη ὁ Ἀσώματος τῶν σκαλίων ἐν ἓται, ζει'
ἐν μηνὶ Νοεμβρίου ἔτους.

Ἐκτισθη ὁ Ἀσώματος τῶν πεμπάκων ἐν ἔτει ζπε εἰν μηνὶ Δεκεμβρίῳ σ'.

Δύο ἐπιγραφικά γαράγματα ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου πρὸς νότον στόλου τῆς Στοᾶς Ἀδριανοῦ λατὸς αναχωρήσαν τοῦ κ. Κ. Ζητίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 191).

220. 1577. — Εἰς τοὺς 1577 Τετράδη ήμέρα βράδη εἰς ταῖς εὐτὰ ὅραις τῆς νυκτὸς ἐμαύρησεν ἡ σελήνη καὶ ἐγήνεν ὄλόμαυρη εἰς ταῖς οἰκοσιευτά τοῦ μηνὸς τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ τὸ ἔγραψα ἐγὼ ὁ Πολιχρόνης ὁ Νοσοιχάρης ὃς δια θύμησι εἰς τὴν Ἀνάπολην :

Κατ' ἐμήν ἐντίσσολήν ἐκ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ καλδίκος CCXXXIX τῆς ἐν Μονάχῳ βιβλιοθήκης. Πρόβλ. Hardt Τόμ. Γ' σ. 12.

Ἡ 29 Σεπτεμβρίου 1577 συμπίπτει πρὸς ἡμέραν Παρασκευήν καὶ οὐχὶ Τετάρτην.

221. 1580. — † αφπ' μιν(i) Νοευρίῳ ἦλθεν ὁ τζαούσας ὅπου εὐγάλεν τὸν εὐσεβέστατον ἀφέ(ν)την Ἰω. Πέτρον βοιβόδαν ἀπὸ τὸ Γιάσιον.

Κωδ. 353, φ. 1, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κιονοσταντινουπόλει μετοχίου τοῦ Παναγίου τέφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτική βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 328).

222. 1581. — † ἑτοις ζπθ' ἰνδικτιώνος θ. ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ τῇ ἡμέρᾳ 6 ἦλθεν ὁ καπετάνος τῆς Χίου καὶ ἐβγάλαμεν τὰ μαζήλια· καὶ βάλαμεν καπελούς.

Ἐσωθεν τῶν πινακίδων τοῦ καλδίκος 289 τῆς ἐν Λάσσω μονῆς τοῦ Λαζαρίου (Κεραμέως σ. 199).

223. 1584. — Ἐτος ζηβ' ἔγινε πίνα μεγάλοι εἰς την ἀγίαν πόλιν Ι(ερουσα)λήμ· το μόδι το αλεύρη φλορία 6 συδ πολιτικα ρέ τζάρα το λάδη φλορία γ. τα σύκα καντάρι φλορία 1ε'. χρόνον ἔνα. Δανιήλ.

Κωδ. 28, ἐν τῷ κρασπέδῳ τοῦ φ. χο', τοῦ μοναστηρίου τοῦ Τίμιου σταυροῦ, ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Ι' σ. 68).

Πρόβλ. τὸ σημείωμα καΐδικος τῆς Θιολογικῆς σχολῆς, λέγον τὰ αὐτά, ἀλλὰ καὶ προεδίπτον καὶ ἡ σταθείδα τὸ καντάρι 1ε' φλωρία (Κεραμέως Τόμ. Ι' σ. 291 ἐν σημ. 4). Πρόβλ. ἀνωτέρω τὸν ἀρ. 192.

224. 1584. — † Καγὼ ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Γρηγόριος ἔχειρο-
τονήθηκα εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Καππούνας καὶ
Φαναρίου περὶ τοῦ πανιερωτᾶ του αὐτοκολίτου Λαρίσσης κυροῦ Νεο-
φύτου ἐν τῷ ἐπτακιγυλιστῷ. Τοῦ ἐν μηνὶ Ιουνίῳ εἰς τὰς ἡκοσιενέα
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνῆμη τῶν ἁγίων ἑνδόξων καὶ πανεύφημων Απο-
στολῶν.

Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν κεν. 652 φ. 5296 (Σακκελίωνος σ. 121).

225. 1585. — Εκ τῇ Κωνσταντινουπόλει σήμερον ξῆ 'Ανδρόνικος
Καντακουζηνὸς ἄρχων, ὁ τοῦ κρεμασθέντος Μιχαήλου υἱός, ἀνὴρ ἀγα-
θὸς, πλούσιος, φένιωματικὸς, ω̄ ἰδωρήσατο ὁ Τοῦρκος τὰ τοῦ πατρός.

'Ο κύριος Μαργούνιος ante 3. menses mortuus.

κύριος Ἰωάννης Θεολόγης ιε- ρεὺς Θεσσαλονίκης, ὁ ἡρέτ- ρος ψήλος, ὃποιοι πειρατῶν 1580 cīrc. ἐλήφθη	αὐτός. ἐ μῆτρη Κυριακοῦν, 65 annorum. ἡ γυνὴ Θεοδώρα, ἀπὸ πόλεως Πλαταμῶν, quod est καλὸν κάστρον, 8 mill. German. a Thessalonica filii 2 } Lucas 12 } annorum. Mathaeus 7 }

Ipse Joan. ἔχειροτονήθη Θεσσαλονίκης ιερεὺς ab Joasapho Ar-
gyropulo Metropolita ibi, seu Archiepiscopo, ante 17 annos.
Joasapho successit Κύριος Μητροφάνης. Γαβριὴλ Σθυρὸς μητρο-
πολίτης πυνε Φιλαδελφίας. Γεώργιος Ἀθηναῖος, ιερεὺς, διδάσκει ἐν
Θεσσαλονίκῃ ἵ παιδας.

Thessalonicae (inquit Joan. ὁ ιερεὺς) sunt	84	Judeorum
	67	millia Turcarum
	33	Graecorum, δωματίων

Ἄντωνιος Χίος, ἐν Φερραρίᾳ διδάσκαλος τῆς Ὑλλάδος γλώσσης.
Καλοτῆς Ζακύνθιος, ἐν Παταβίῳ σοφώτατος, μ' ἐτῶν: καὶ ἦν ἐξαρ-
χος τοῦ Μητροφάνους πατριάρχου.

Μιχαὴλ ὁ Ἐπαρχος, Ἐνετίην, λ' ἐτῶν, σοφώτατος. Ἰωάννης Βο-
ναφῆς Zacynthius Patavii, 40 annorum, ἀγαθὸς καὶ σοφώτατος.

Χιρὶ Μαρτίου Κροστίου ἐν φ. 16 τοῦ καλλίκρατος Μόδ 21 τῆς ἐν Τυρίγγῃ βιβλιοθήκης
(Schmid σ. 45).

225a. 1585. — Ιδε ἀρ. 204.

226. 1586. — 1586 Ἰουνίου 12 ἐν τῷ Παλατῷ ἔξω εἰς τὰ περιβόλαια ἴδωκε τὸ κοινὸν χρεός ὁ πικραμένος μου ἀδελφός Μανουὴλ ὁ Καντάκουζηνός υἱὸς χωροῦ Ἀντωνίου Καντάκουζηνοῦ, ἀπὸ την πανοῦχλα διὰ ἡμέρας τρεῖς ἡμέρα. Κυριακῇ, εὐρισκόμενος χρόνων (λείπει ὁ δριθμός).

Καδ. 425, ἐν τέλει, τῇ; λαύραι Σάδα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ βελισθήτῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 543).

227. 1590. — † Τῷ ζῆν ἵνδικτιώνος δῆς ἐν μηνὶ Ἀδριανοῦ εἰς τὰς ἴνες ἔγειροτόνιθε μητροπολίτης Μιτύληνης Παΐσιος.

Ἐν φ. 28 τοῦ καθίκου 190 τῇ; ἐν Δέσδω μονῆς τοῦ Δειμάνου (Κεραμέως σ. 103). Τῷ ζῆν ἵνδικτιών ἦτο γ' καὶ οὐχὶ δ'.

228. 1590. — αφῇ μην Ὁκτωβρίου α', ἐκιμήθην ὁ ἀφαίτης ὁ Σαρακύνης ἡμέρα Δευτέρα.

Ἐν τῇ πρὸ τοῦ πρώτου φύλλου πινακίδῃ τοῦ Πατριαρχοῦ καθίκου ΧΙΑ' (Σακκελίωνος σ. 270). Περὶ δὲ τοῦ Σαρακύνη ίδε Σακκελίωνα ἐν Παρνασσῷ Τόμ. ΙΑ. σ. 549.

Τῷ αφῇ τῇ Ὁκτωβρίου ἦτο ἡμέρα Πέμπτη καὶ οὐχὶ Δευτέρα.

229. 1591. — (1591) ἐγίνη τὸ γιακίνις στὴν Ἀθήνα.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα «εἴπι στύλου τινὸς τοῦ Θησείου κατ' ἀνακολυθσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεία Γ' σ. 191).

230. 1592 — 1592 — ἐγίνεν μέγα θανατικόν.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χειρὶ. Ἰδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

231. 1593. — 'Ἐν ἑτη ζρβ' μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἵνδικτιώνος ζ', ἀπὸ δὲ Χριστοῦ γεννήσεως αφῆδ' ἥλθε νέος ἀρχιερεὺς τῆς αὐτῆς μητροπόλεως (Μεσομβρίας) ὁ πανιερώτατος κ. Χριστοφόρος . . .

Ἐν φ. 16 τοῦ καθίκου 290 τῇ; ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἰδίρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 75).

Πρὸς τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ζρβ', ἵνδικτιώνα ζ', συμπίπτει ἑτος αφυγ' καὶ οὐχὶ αφνῦ'.

232. 1595. — 1595 — ἐγίνεν μέγας σισμὸς Νοεμβρίου - 16.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χειρὶ. Ἰδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

233. 1597. — † "Ἐτος ζρός ἔγνη λημὸς εἰς πάσα τοπον καὶ χῶραν καὶ επέγει το σταράν το κιλὸ ρκ' καὶ εζουσαν με χορτάρια καὶ με τιρογαλον οι ἀνθρωποι.

"Ἐν τέλει τοῦ καθίκος 89 τῆς ἐν Λίσσῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 80).

234. 1597. — "Ἐτονες ε.ζ.ρ.ε ἐπάρθη ἡ μητρόπολις τῶν Ἰωαννίνων ὑπὸ συγδρομῆς τοῦ τρισκατάράτου Μουσταφᾶ τζιαγούση καὶ τὸ αὐτὸν ἔτον ἐστησε μιναρὲ καὶ διὰ πρεσβειῶν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐκρεμίστικε καὶ ἵσυντριφθηκεν σίς λεπτὰ μέρη καὶ ἀρχιερατεύοντας τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου κύρ Νεσφύτου. δικύρ Μανθανίος φ. Κλινοβίτης καὶ ἔγινε ποιμὴν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

Χειρόγραφον σημείωμα ἔξι ἵντύου Τριψίδου τῆς μονῆς Ἀγίου Νικολάου Ἰωαννίνων, εὑρισκομένου νῦν ἐν μονῇ Ρογκαδοῦ τοῦ Ζαχαρίου, ἐκδοθὲν ἀκού τηρήσασα τῶν ἀνορθοτροχιῶν ὅπο Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς καὶ ιστολογικῆς ἱστορείας Τόμ. Ε' σ. 568.

235. 1599.—1599. "Οταν ἦλθαν τα φερεντάνηκα (=τὰ ἐκ Φλωρεντίας πλοῖα) 'ς τὴν Χίον.

"Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ καθίκος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 380).

"Ιδε καὶ ἀρ. 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

236. 1601.—1601 ἦλθασι τέσσαρα κάτεργα φράγγικα τὸν χιλιῶνα καὶ ἦλθασι καὶ ἐχτιπήσασι τὴν Χίον καὶ ἔγινε φουρτοῦνα καὶ ἴσικώθησαν τὰ κάτεργα καὶ ἀφησαν τοὺς ἀνθρώπους τους ἐκεῖ καὶ ἰκοψάν τους ὅλους οἱ Τούρχοι.

"Ἐν τέλει τῶν ἀπὸ τοῦ φ. 1596 ἀρχομένων χρονικῶν σημειωμάτων τοῦ καθίκος 220 τῆς ἐν Ἀγίῳ δρει μονῆς Κουτλουμουσείου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 300). "Ἐπειτα εἰς τὸ ἀνωτέρω ὅπ. ἀρ. 216.

237. 1601. — "Ἐτος ζρόθ' ἵνδ. θ' εἰς τὴν Κύθρα¹ θανατίκον καὶ εἰς τὰ μοναστείρη² καὶ εμακαρήστην καὶ ὡ Μανθείος εἰς τὰς κό του Μαρτῆν.

"Ἐν τέλει τοῦ καθίκος 89 τῆς ἐν Λίσσῳ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 79 κ. ἢ.).

"[Ινδικτιών τοῦ ἔτους ζρόθ' δὲν εἶναι ή θ'. ἀλλ' ή ιθ'].

¹ "Η νῦν καθητή τῆς Λίσσου Τζύθρα.

² Τὸ τοῦ Κρεωκόκου.

238. 1601. — 1601 Ἀπριλίου 16 ἰξημερόνοντας 17 ἡμέρᾳ Παρασκευῇ σεισμὸς μέγας ἤγεινε καὶ ψχάλασαν εἰς τὸν Αὐλῶνα καὶ σίς τὰ περίχωρα τριγύρῳ σπιτια, ἐκκλησίας, μασκήρια καὶ ἐγίνηκαν φόνοι ὡς λέγουν ἀπὸ πᾶσσα φυλῆ...

Κάστρου πόλεως; Βιβλίον καθ. 17 ἵτις πίνακος. "Ιδε Ἀνθίμου Ἀλεξούδην ἐν Δελτίῳ Ἰστορικῆς καὶ ἴσχολογικῆς ἱστορίας Τόμ. Ε' σ. 368.

239. 1601. — Ἐτεὶ ἀπὸ Χριστοῦ ὥχα' ἵκημῆθη ὁ θεοφηλέστατος ἐπίσκοπος Ρωγών κυρός Δωρόθεος ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ καὶ ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, 6'.

'Ἐν φ. διὶ τοῦ λαζαριανοῦ καθέτιος 31 τῆς ἐν Ὁξεινῷ Βοῦληιανῆς Βιβλίοθήκης (Coxe σ. 514).

'Η 26 Δεκεμβρίου 1601 δὲν συμπίπτει πρὸς Παρασκευὴν, ἀλλὰ πέδες Σάββατον.

240. 1605. — 1605 Ἰανουαρίου 3 καὶ 14 Δεκεμβρίου ἐν λαύρῃ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου Παλαιστίνης.

Καδ. 213, ἐν ἀργῷ, τῆς λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 324).

241. 1605-1632. — Ἀπὸ Χριστοῦ ὥχε' μηνὶ Ἀπριλλίου 3 ἐπείραν τὴν Πρέβεζα ὁ δουκας με πεντε κατεργα της νυκτος εις σε δύο ὥρες νὰ ξιμερόσῃ.

'Ἐπεὶ ετους, ζρι επεκε στακτι ενα δακτυλο ήσε δλην την γῆν.

'Ἐν τῷ καθέτῳ 36 τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης (Κεραμέως Μαυρογορδάτειος βιβλιοθήκη σ. 143).

242. 1605. — Ετους, ζριγ' ε μηνῇ Ἰουνίῳ ἐτούτῳ τῷ τετραθάνατον ἡνε τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος του ἐπειλεγομένου Κουτλουμούσιος και το ἔκδσμησεν ἡ πολυχρονεμένη ἡ τόμνα Ἐλησάβετ τοῦ Ποληχρόνη Μανουὴλ ἐκλαμπροτάτου και εύσεβεστάτου αὐθιντος πασιν Μολδοβλαχίας κήρου Ἱωάννου Ἱερεμία βοέβονδα...

'Ἐν φ. 2016 τοῦ καθέτος 79 τῆς ἐν Ἀγίῳ δρει μονῇ Κουτλουμούσιου (Λάμπρου Τόμ. Α' σ. 280).

243. 1606. — 1606 Ἰουνίου 29 ἀπέθανεν Ἱερεμίας ὁ βοεβόδας και διεδίξατο τοῦτο ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Συμεὼν τῇ 1 Ἰουλίου.

Σημείωμα τοῦ δε' ἀρ. 213 καθέτος τῆς Λαύρας Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 324).

244. 1608. — (1608 Ιουλίου 20) Ἰκοινόθη ἐν Κυρίῳ Νερού-
καινα ἀπὸ μαχαῖρα.

* Επιγραφικὸν χάραγμα ἐκ τοῦ Θησαίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καρ-
πούρογλου Μνημεία Τόμ. Γ' σ' 308).

245. 1608. — Ετελείωθη τὰ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς εὗτελοῦς
Ραφαὴλ ιερομονάγου καὶ ἀμαρτοῦς, ἐκ μέρους Θετταλίας τῆς Ἐλ-
λάδος καὶ διὰ συνθρομῆς καὶ ἑξόδου τοῦ πανευγενεστάτου καὶ ἔνδο-
ξοτάτου ἀρχοντος κυρίου Ἱερονύμου τὸ ἐπίκλιν Κόμπι καὶ καπιτά-
νου ἐκ τῆς περιφύκου νήσου Κύπρου, καὶ τὴν σήμερον ὅδε ἐν Νασ-
πόλει εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως Φιλίππου τρίτου τῆς
Ἰστανίας καὶ εὐρισκόμενος καὶ ἐγὼ Νεάπολιν μετέβαλεν (γρ. μὲ
ἔβαλεν), καὶ τὸ ἔγραψα θέλοντας νὰ τὸ δοσι γρ. (δόσι=δώσῃ) τοῦ
πανεκλαυτροτάτου ἀρετὸς καὶ τακρηταρίου Βαναλδεσάρρου Πόρρεσι
τοῦ πανεξοχωτάτου βηζορὲ τῆς Νεαπόλεως καὶ κόντι δὲ Μπενεθέν-
του. Ἀμήν. ζρις ἵνδικτιῶνος σ' μην. Ιουλίου κθ'.

* Εν τοῖς τοῦ καθίκος Ω.-Ι.-3 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἑσκουριάλου (Miller σ. 456).

246. 1609 (;). — Εἰς αὐτὸ τὸ ἔτος ἰστράτεψεν ὁ σλουτάν Μου-
ράτοις πέρα στὸ Γζοισυλασσοιμεπολι.

Οὕτως ἀναλύεται ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρὸς τὸ χρυπτογραφικὸν σημείωμα

εἰωθυφλέφλωεωφθεφενλωολχφθν

ξλχθθφλήωκεθιωφλζζλκωθωλζξηηλο.

γεγραμμένον ἐν τέλει τοῦ ὅπ. ἄρ. 10 καθίκος Ἀδριανοπόλεως. Ἰδε Στεφανίδην
ἐν Byzantinische Zeitschrift Τόμ. ΙΔ' (1905) σ. 591. Ο ἔγγραφας προεστημένως
δὲν τὸ εἶχε καλά γεγραμμένον. Σημειώσον δὲ ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν τελε-
ταίων γραμμάτων δὲν ἔγει ὄφθως· ἀντὶ γζοισυλασσοιμεπολι τὰ χρυπτογραφικά
γράμματα δηλοῦσι γγοιδοιλαπυμεδολι.

247. 1611. — † Ἐτος ζριθ εμακαρίστην ο γέρων ὁ πνευματι-
κὸς παπᾶς Μάξιμος· καὶ ἄλη τηνές· εν μηνὶ Μαΐῳ ιτ' [ἡμέρῃ] δ'.
καὶ ἥτων ευθηνία πολη.

* Εν τοῖς τοῦ καθίκος 89 τῆς ἐν Λίσσω μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 79).

· Η 16 Μαΐου 1611 δὲν ἦτο ημέρα Τετάρτη, ἀλλὰ Πέμπτη.

248. 1613. — Ἐποι ἔτος 1613 ἐν μηνὶ Μαΐῳ 30 ἡμέρα Παρα-
σκαίη δρα μεσιμερίου ἐγίνε νετὸς μέγας καὶ κατέβοσε τὸ ὄβια καὶ
έξεριζωσε δευτρη μέγαλα ἕος ὧπου τα κατέβασει επὴν ὑπέρτα τῆς

ἀφεντηδές· το διαρωθευμα που κατέβεντο από τον αγιον Ἰωάννου το αγίασμα ἐμπρος που κατέβεντο στον Κουροῦ τέρανέ.

Ἐν την τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ κώδικος 271 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Καρακάλλου (Λάδυπρου Τόμ. Α' σ. 474).

Ἡ 30 Μαΐου 1613 δὲν ἦτο ἡμέρα Παρασκευὴ, ἀλλὰ Κυριακὴ.

249. 1619. — † τοῦ ἔτους ζρκζ' πατριαρχεύωντος(;) χυροῦ Γεμοθεού ἴνσαν τὴν Δράμαν με τοῦ Φιλίππου ἀρχιερατέωντος Φιλίππων Κλεμίτες.

Ἐν τῷ κώδικι 69 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 30).

250. 1620. — † τοῦ ἔτους ζρκη', μηνὸς Ιούλιῳ ἔθρεξεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ καὶ επνύγησαν ἐκ τῆς βησανίας. του ἕδατος, ἀνθρωποι ὡς ὄγουν οὐτακόσιεις καὶ ὀσπίτης καὶ μαγαζίας ε(π)λάκοσεν πολὰ πολὰ. Γαλακτίων ιερομόναχος, καὶ πάντων ἀμαρτωλὸς ο γράψας ταῦτα.

Ἐν τῷ κώδικι 154 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἔρευνῶν σ. 30).

251. 1622. — αγκε' μηνὸς Μαΐου σῇ ἡμέρᾳ βῃ ἐσικαθίκαν οἱ σκλαβηὶ ἥγουν οἱ γηναντζάρι καὶ σπαῖδες· μέσα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐσυραν σπαθῆ, καὶ ἐσκότοσαν τὸν σουλτάνον Σούμαν τὸν βασιλέα· τὸ βεζῆρι τὸ Λαζεῖ μπασιά· τὸν Χουσεῖν πασιά· τὸν γηνατάραγα· τὸν μπάνι μπασιά· τὸν χοντζιά του βασιλέως καὶ τὸν σιζ· τὸν ζουμπουλ βλγ (;) τὸν Καζηκέμ καὶ ἄλους πολούς.

Ἐν τῷ 1296 τοῦ κώδικος 824 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὅρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάδυπρου Τόμ. Β' σ. 441).

Ἡ 6 Μαΐου 1622 δὲν ἦτο ἡμέρα θεοτίρα, ἀλλὰ Τετάρτη.

252. 1623. — Κατα τῷ ζρλα' ἐν μηνὶ Ιουλίῳ εἰς τὰς θ' ἥλθον ἐκ τοῦ ξανθοῦ γένους ἥγουν Καζάκοι λεγώμενοι ἡώς ε' μονωξυλατῶν ἀριθμῶν ὄντα ἔως ἔξιοι χοιλειάδες Ροῦσοι καὶ ἐκούρσευσαν τὸ Κάστενο ὄλον ἀπό το Ιερὸν ἡώς τῷ Νεοχώρι καὶ Εἰςσωαθύειον καὶ τα περίχωρα ὄλλα τοῦ στενοῦ καὶ ἐποίησαν εἰς αὐτά ἐχμαλωτοισμῶν μέγχαν καὶ ἥλθων εἰς χάραγμα τῆς ἡμέρας καὶ ἡώς ὥρας ἐκτηνοὶ ἔδιάσταν εὐλαβεῖς μόνων ἡώς ξ' ὄνομάτι ἡ μησοὶ ἰκόπαισαν καὶ οἱ ἔτε-

ροι ἵστησαν καὶ εὐαλλαχ καὶ φωτίαν καὶ ἔχασαν δύο μαχαλάδες καὶ διὰ τούτον ἐκτησαν τὰ νεώκαστρα εἰς τῷ Ἱέρῳ ἀπένω τῆς δύσεως καὶ τῆς ἀνατολεῖς. Τὸν γεντόν χρόνων πατριάρχεβωντος τότε Κύριλος ὁ μακαριώτατος καὶ παναγιώτατος ὡς ἐκ Κρήτης καὶ βασιλεύωντος τότε ἐκ τῆς Ἀγαρ ὁ σουλτάν Μαρξίτης τοῦ σουλτάν Ἀγμέτει ὁ υἱός τοῦ σουλτάν Ούσουνει ὁ ἀδελφός ὃπου τὸν ἐσκότωσαν οἱ ανοιτζάροι καὶ οὐγή μόνον τὸν βασιλέαν τους ἐσκότοσαν ἀλλὰ καὶ τὸν βεζέρην καὶ ἡγαντζάρχαγαν καὶ δλλους τοὺς πασάδες καὶ μεγαστάνους καὶ ἔγνων εἰς αὐτοὺς τὸν χρώνον ἐκύνων πολὴν καταδείκην καὶ ἴβαλαν ἀντ αὐτοῦ βασιλέα τὸν σουλτάν Μουσταφάν λολόν ὄντα καὶ πεπλανεμένον.

Ἐν φ. 580φ τοῦ κώδικος 167 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἰωάννων (Δάμηδου Τόμ. Β' σ. 45).

253. 1624. — Ἰστέον ὅτι ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Χαλδίας καὶ Θεόληππος, ὃς προσήλωσε καὶ ἀνέθετο ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Χουτουρᾶν τὰ τρία ταῦτα χωρία Χουτουρᾶν, Ξέρσαν καὶ Μαυραγγέλι, ἣν σωτήριον ἔτος φγκδ', ώς ὄραται ἐν τῷ τῆς φιλοτιμίας γράμματι τῆς αὐτοῦ θεοφελείας. Μετὰ τοῦτον ἔχρημάτισεν ἄγιος Χαλδίας ὁ καὶ Σιλβεστρος, οὐ τὸ τῆς χειροτονίας ἔτος ἀγνοεῖται: Ἐν τοῖς χρόνοις γοῦν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἐπροσθέσθη ὁ ἀγιώτατος οὗτος θρόνος Χαλδίας καὶ Χεράνων εἰς ἀρχιεπισκοπήν.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 22 (Κεραμέως Ἱεροσολ. βιβλιοθήκης Τόμ. Α' σ. 212 ἐν σημ. 2).

254. 1629. — φγκδ' μηνὶ Φεβρουαρίου εἰς κτ', ἡμέρᾳ Σαββάτῳ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡρα τετάρτη τῆς ἡμέρας ἐγίνηκε σεισμὸς μέγας εἰς ὅλον τὸ νησὶ τῆς Κρήτης καὶ ἐπέσασε σπήτια καὶ ἵστησασι ἀνθρώπους πολλοὺς καὶ τὰς καμπανας γιὰ τὴ χώρας καὶ σούντανε ὅπου ἐλέγασι οἱ ἀνθρώποι πῶς δίδουσιν κάτω νὰ γαλλᾶν καὶ ἡ ἕκκλησίαις καὶ νοίξαις καὶ ἡ γῆ ἴσρ (. . . δυσανάγνωστον) καὶ οἰτριμε (= ἥτρεμε, ἔτρεμε) ὃπου ἐλέγχεις κάθι πρᾶγμα πῶς θέλει νάνοιεῖη ἡ γῆς νὰ μᾶς καταπιῇ.

Ἐξέδωκε Σπ. δὲ Βιάζης ἐν Παρνασσῷ (Τόμ. ΙΓ', 1893-4, σ. 291) ἐκ κώδικος ἕκκλησιαστικοῦ ἀγορασθέντος ὥπ' αὐτοῦ τῷ 1893 ἐν Ζεκύνθῳ καὶ δωρηθέντος εἰς τὴν Δημοτικὴν Φωσκολιανὴν βιβλιοθήκην.

Ἐν 27 Φεβρουαρίου 1629 δὲν ἦτο ἡμέρα Σάββατο, ἀλλὰ Παρασκευή,

255. 1631. — φχλα' ήρτεν ὁ Χίου μιτροπολῆτης εἰς τὸ μοναστήρι ὅπου εἶχεν ἀλλαργαράρηστό ἀπὸ τὴν Χίον διὰ τὸ πασᾶ καὶ ἔκαμεν ἡμέρας τιναῦ ἀπόκειται σύζητον εἰς τὸ καλόν.

Ἐκ τέλει τοῦ κιώδικος 200 τῆς ἐν Λισσώ μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως Μαυρογορδάτειος; βιβλιοθήκη σ. 106).

256 1631. — 1631 μαρτίου Σεπτεμβρίων 12 ἦλθεν ὁ καπεταμπασᾶς ὁ λεγόμενος Μπανάτογλις καὶ ἔκαμε πολὺ κακὸν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς εἰς ὃσα κάστον ἐπήγεντο ὄμοιώς καὶ ἐδφενεῖς τὴν χώραν μας ἐπίκαιος ἐπτὰ γέροντες τοὺς πρώτους τῆς χώρας μης καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὸ κατεργατικόν καὶ ἐπήρε τους γρόσα τρεῖς χιλιάδας: —

Ἔλθε ἐδῶ Σεπτεμβρίου 8 τῆς Παναγίας γ^ρ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας καὶ ἐπῆγε ἔξημερόνοντας τοῦ ἀγίου Νικήτα τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ μὲ κανικαία καὶ ἀλλαῖς ἔξοδαις τέσσαρας χιλιάδας γρόσα μᾶς ἐπίγανε.

Διὸ δός διαφόρων χειρῶν γεγραμμένα ἔσωθεν τοῦ ἔξωφύλλου Μηναίου τοῦ Ὀκτωβρίου ἑκδεδομένου Ἐνετίσης: παρὰ Ἰωάννη Βαπτιστῆ τῷ Ρικαϊνῷ τῷ 1581 καὶ εὑρέθιντος ἐν Προικονήσῳ ἡπό τοῦ κ. Μανουὴλ Γεδεών, ὃςτις μοι ἀνεκόνυμος τὴν εἰκασίαν, ὃτι τὰ σημειώματα ἀναφέρονται εἰς πόλιν τινὰ τῆς Θεσσαλίας. Ἐγειρεῖται ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ παρὰ τῷ Βρετῷ καὶ Legrand λείποντος Μηναίου ὥδε:

ΜΗΝ		(ἔρυθρα)
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ		
ΟΥΤΟΣΙ		

(μέλανα)

Τετύπωται ἐνετίσης παρὰ κυρίῳ Ἰωάννῃ βαπτ.:	εἴ τοῦ βίκαινῷ,	
ἀναλούμασι μὲν τοῖς ἑαυτοῦ· ὃς	ἔστιν ἐκ τοῦ καθολικοῦ τόπου	
τοῦ ποτὲ απινέλου·	ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει	(ἔρυθρα)
Μαλαξοῦ.	Γρηγορίου τοῦ	

(Ἐπονται δύο κοσμήματα, τὸ μὲν πρῶτον ἔρυθρόν, τὸ δὲ δεύτερον μέλαν).

"Ετεις ἀπὸ τῆς ἴν-		(μέλανα)
σάρκου οἰκονομίας αρτα"		

MIMHTAI ECTE TOY XPICTOU (ἔρυθρα)

Τό δέλον ἐντός ξυλογραφημάτων. "Οπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐν σ. β' τοῦ ἔξωφύλλου, ὃπου καὶ τάνατέρω χειρόγραφα σημειώματα, Ἐπίγραμμα Ἰωάννου τοῦ Μινδονίου εἰς τὸν Κουναταντινουπόλεως Διονύσιον.

257. 1631. — † ἔτει, ζρμ' ἔκοιμήθη ὁ πρώτην Μετηλήνης, Κωνστάντιος: ἡ πατροῖς αὐτοῦ Μετηλήνη, ἀπὸ τὰ Βασιλικᾶ. Σεπτεμβρίου ἰδ': ἡμέρα Παρασκευῆ:

† ἔτει, ζρμ' ἤφερεν ὁ κυρίτικης Ἀθαγιανὸς, ἀπ' ἔτος Καστρο (Μυ-

τιλίνης) τὰ μανάλια εἰς τὸ μοναστήριον ἔξοδου του πρότην Μετηλήνης Κωνσταντίου, δι' ἀσπρα, χιλιάδες^χ: τὴν παραμονὴν τῶν Ταξιαρχῶν τὰ ἡρέασι^ε-ήμέρα Τετράθδι.

Ἐν τέλει τοῦ καθίκοντος 131 τῆς ἐν Λίσσῃ μονῆς τοῦ Λειψονος (Κεραμέως σ. 93).

Ἡ 14 Σεπτεμβρίου 1631 δὲν ἦτο Παρασκευή, ἀλλὰ Τετάρτη, ἡ δὲ παραμονὴ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἦτο Δευτέρα καὶ οὐχὶ Τετάρτη.

257^ο. 1632. — Ἰδε ἀνωτέρω ἀρ. 243.

258. 1636. — † εἰς ἔτους ζρυδ' χιλίους ἑξακοσίους λεῖς^ε ἐν μηνῷ Φευρούαρδίου, ἵστημέρα Τρίτη ἕημερόνοντας εἰς τὰς δεκαεπτά ἡμέρας δι' εἰς πέντε ὥραις της νηκτὸς ἔγηνεν σιεμός μέγας ὥστε ἐχαλοῦσαν τὰ σπῆτια καὶ ἐτρόμαξαν οἱ ανοι (= ἄνθρωποι) μεγάλως τον αυτὸν χρόνον εἰς τὰς γ' του Ἰουνίου εἰς τὴν πρότην ὥραν της νηκτὸς ξεμέροντας τὸ Σαβάτω ἐκάμεν χάλαζαν μεγάλον καὶ ἐχάλασσεν τα δένδρια καὶ τὰς αμπέλους ὡς τε μόνον ὁ θεός βοηθῆσι.

Ἐν τέλει τοῦ καθίκοντος 93 τῆς ἐν Λέσσῳ μονῆς τοῦ Λειψονος (Κεραμέως σ. 81).

Ἡ 3 Ἰουνίου 1636 δὲν ἦτο Σάββατον, ἀλλὰ Παρασκευή.

259. 1638 — 1638. ἐπάρθιν το Μπαγδάτιν.

Ἐν τῇσι σ. 101 τοῦ καθίκοντος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιαχά ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 201, 235, 199, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

260. 1640. — † 1640 Ἰουνίου 30 ἀπέθανεν ὁ σουλτάνος Μουράτης.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 400, 404, 337, 341, 294, 282, 278, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

261. 1641 — † 1641 ἐχάλασσαν τὰ ἀσπρά ὅποι είχαν τὸ γρόση ἀσπρα 120 καὶ ἡλθεν εἰς ἀσπρα — 80.

Σημείωμα Λαζίσης. Ὄπου καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 400, 404, 337, 341, 296, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

262. 1644. — Ἐν ἔται φυμδ^ψ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἴνδικτ. ἥμεροτονήθη ὁ Ἀνδριανουπόλεως Νισφύτος, οὐ ἀρχιδιάκονος; ἐχρημάτιπε Κύριλλος; ὁ Κυζίκου καὶ μετὰ ταῦτα πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Μεταξὺ τῶν φ. 272 καὶ 282 τοῦ καθ. 184 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντίνουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολύμιτική βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 156).

263. 1645.—1645. Ὅταν επαρθησαν τὰ Χανιά.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος, τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακᾶ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ίδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 372, 283.

264. 1645—1645—Ιουνίου 12—ἡλθαν οἱ Τούρκοι ετὰ Χανιά καὶ τὰ ἵπηραν Αὔγουστου 13.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χειρὶ. Ίδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 265, 294, 352, 356, 367, 370.

265. 1646—1646—ἐπείραν τὸ Ρέθυμνος.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῇ αὐτῇ χειρὶ. Ίδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 294, 352, 356, 367, 370.

266. 1646—1647.—1647 μηνὴ Φευρουαρίῳ 2. Ἡδοῦ βάνο εἰσὶ θήματιν, πῶς ἡτον πίνα μεγάλη καὶ τὸ φοιτὶ ἐπίγενε διο ἀστλάντια τὸ κιλό, καὶ ἡτον τρίς χρόνη περασμένη ὅποι πολεμάτον ἡ Κρήτης ἀπὸ τὰ ἄνομα ἔθνη, ἤγουν ἀπὸ τοὺς 1645 καὶ ἐπίγε καὶ ἐριθάριτε εἰς τὸ μέρος τὸν Χανίον εἰς τόπον λεγόμενον Γονιά, καὶ ἐδεκεὶ ἐπίγε μὲ κάτεργα μπεζίτικα, παρπαρέσικα, πολιτικα ὅλα ἡτον 102 καὶ σάκιες 400, καὶ εἰσὲ διο ἡμέρες ἐπίρε τὰ Θοδουροῦ μὲ διο φορτέτζες, καὶ ἀπὸ δεκεὶ ἐσυκόθη καὶ ἐπίγε ἀπόξο ἀπὸ τὰ Χανιά καὶ ἐκαμε τρία μπτιρέζα καὶ ἐπολέμα μέρα καὶ νίκτα, καὶ ἔχαλασσ ὅλα τὰ παλάτια καὶ σπήτια πολλὰ· εἰς 58 ἡμέρες ἐπαράδοσε τὸ κάστρο Αὔγουστου 10 καὶ εἰς τὶς δεκαπέντε ἡμπανε μέσα, καὶ ἔμηνε τὸ μοναστήρι¹ ἀζίμοτον.

1646 ἐπίρε τὸ Ρέθυμνον τὸ ἀνοθεν.....εἰς ταῖς πέντε τοῦ Ιανουαρίου τὴν ὥραν ὅποι φωτίζα ἐκαμε διο μεγάλους συσμοὺς, τοὺς ὅποιοις ἐλέγαμεν πῶς θέλει νὰ χαθὶ ὁ κόσμος² καὶ ἥκανε καθειμέραν συσμὸν ἕως διο μήνες. Εἰς τὸ ἀνοθεν ἓτος ἐπεσε μεγάλη πανούχλα εἰς τὴν Κρήτην καὶ ὥψε ἀπὸ τὴν μίαν μερὰν ἕως τὴν ἄλλην, τόσον ιθέρισ τοὺς Τούρκους ὃσαν Φράγκους καὶ Ρομέους.

1647 Μαρτίου 17 ἐκάμασι ἡ πατέρες μας τὸ μοναστήρι² κοινό-
βιον καὶ ἐπίγεναν ὅλοι ἡ πατέρες εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἐτρογαν
ἀντέμα, καὶ ἐστίκετον ἕως τὸν Αὔγουστον δεκαπέντε καὶ ἀλάσοντας
ὁ ἥγονομενος ὁ παπά κύρι Σάββας εἴμπε ὁ δεσπότης καὶ ἔχαλασσεν τὸ

¹ Κατὰ Σακκελίωνα τὸ σιναϊτικὸν μετόχιον, μεταβληθὲν κατόπιν εἰς τζαμίον.

² Κατὰ τὸν Σακκελίωνα ἡ μονὴ τῆς Πάτμου.

παρευθείς τὸ αὐτὸ Νόεμβριος καὶ ἐκεῖνος τὸ σαντάλι μας νὰ πάγει νὰ βάλει τὸ σιτάρι ἀπὸ τὴν Σχούν καὶ νὰ γοράσσουν 300 ρεάλια σιτάρι, καὶ ἔβαλαν τὸ σιτάρι ὅλον μέσα, ἐπεισὲν τὸ ξύλο ὅξο καὶ ἔγάθιν φορτομένον καὶ εἰτον ὁ πατέρας Νεόφυτος ὁ Τζικαλᾶς παρτσινέβελος.

Ἐν τῷτοι τοῦ καθ. ΧΚΤ¹ τῆς Βιβλιοθήκης Ηλέτου (Σακκελίωνος σ. 252).

267. 1648. — [†] τζη 1648 Ἰανουαρίου 2 ἐρευνητράρισα εἰς τὴν γκατζελαρείαν τοῦ δουκός τὸν ντα ρετζέρε (=da ricevere) τοῦ ἀφέντη ντοτορ Λουράντου¹ ὃπου ἦκαμε ἀφέντης καπιτά — — —

962 μεγάλος ὁ Ἐμος καὶ ἡπεφα τὸ ασύτεντικο εἰς τὴν Βε-
748 νετείαν τοῦ ἀυτοῦ ντοτορ δηλα τάδου

1700 ^η — κατ (;) τὰ ωο (=870) τὸν σπιτίων.

Καὶ κατωτέρῳ:

ηδοκα τοῦ ἀφέντη τοῦ προδικαδόρου τοῦ Βλάχο ντεσένια <όκτω> εύτα

- Ἀντωνίου κεφαλὴ τοῦ Δαμασκηνοῦ
- Γεράσιμος Καβαλάρης στό Λεοντάρι
- Ἐλευθέριος ἐπὶ θρόνου
- ἡ κοίμησις τοῦ Χριστοῦ
- Θεόδορος στρατηλάτης ὄλόρθος
- Κωνσταντῖνος καὶ Ἐλένη
- Ἀντώνιος καὶ Νικόλαος καὶ Στέφανος.

Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων κῶδ. 6 φ. 219α (Ν. Βένης ἐν Επετηρίδι Παρνασσοῦ, "Ετ. Θ' σ. 59. Χωριστοῦ τεύχους σ. 19). Χειρὶ Ἐμμανουὴλ Δέκου;

268. 1648. — [†] 1648 Μαΐου εἰς τζη εύτα ὥραις τῆς ημερας ^a 6 ημερα ευγήκε ὁ μακαρήτης ὁ Νικολάκης ὁ Τζηληκαρδής ὃσάν βεντουργιέρης εἰς τὸν κάμπον μὲ πολλοὺς σιντρόφους καὶ ἐπήρχε τὴν τρηντζέραν τῶν Τσουρκῶν καὶ τοῦτος τὸς ἐπῆρε τὴν μπαντιέραν τος καὶ ἐκεῖ ἐσκοτώθηκε μὲ διό μπαλοτίσαις καὶ ἐκόψανε τὴν κεφαλὴν του οἱ Τσουρκοὶ καὶ ἐπήρχεν τὴν καὶ ἐνταφιάστηκε εἰς τὸ Καστρό εἰς τὴν κερα Μανολήτησα καὶ ὁ θεός....

Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων κῶδ. 6 φ. 2186 (Ν. Βένης ἐν Επετηρίδι Παρνασσοῦ "Ετ. Θ' σ. 59. Χωριστοῦ τεύχους σ. 19). Χειρὶ Ἐμμανουὴλ Δέκου.

¹ Βένης Λουράν[†](η);

269. 1648.—1648 Ἰουνίου 28: ἔγινεν ἡ μεγάλη ἐπανάστασις τῶν στρατιωτῶν καὶ ταῖς 29 ὥραις 9 αὐγούστου τὸν σουλτάνον Ἰμβραχίμ καὶ ἐκάθησαν τὸν υἱόν του τὸν Μεχμέτην ἡμέρᾳ Σαββάτῳ.

Καδ. 624 (493) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥουμανικῆς ἀκαδημίας (Litzica σ. 324).

Ἡ 29 Ἰουνίου 1648 ἦτορ Πάμπη καὶ σύγι Σάββατον.

270. 1648.—(1648) Ὀκτωβρίου 15 ἀπέθανεν ὁ Πεκίρ πασᾶς στὴ Χίο· Νικόλαος Χούχας θεός ἔχωρέσθη τον.

Ἐπιγραφικὸν χρονίγμα ἐπὶ τοῦ Β. τοίχου τοῦ Θησείου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζηρού (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Β' σ. 191).

271. 1649. — Ἐν ἑταῖροι τῷ μηνὶ Νοεμβρίῳ σᾶς ια' ἐν τῇ νύσσῃ Κρήτῃ εἰς τὸ Χάνδακα εἰς τὴν πολυορχίαν τῶν Αγαρινῶν.

Ἀντίδαλον αὐτὸς ἐκ τῶν τελευταίου φύλλου τοῦ Κανονικανοῦ κώδικος 117 τῆς Βοδλιανῆς βιβλιοθήκης Ὁξείου, γεγραμμένου χειρὶ Γεωργίου Λουμπάνου. Ηρόδ. Coxe Catalogi codicium manuscriptorum bibliothecae Bodleianae pars tertia codices Graecos et Latinos Canonicianos complectens σ. 103.

272. 1650 — † Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους πενήντα εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐκλαυτρωτάτου ἀυθεντὸς κυρίου Ἰω(άνν)ου Βασιλείου βοεβόνδια μηνὶ Μαρτίῳ ἐπουλίθη τὸ φωμὶ ἥκοσι δράμοιοι εἰς τὸ Μπάνι καὶ ἔγραψε αὐτοῦ εἰς ἐνθήμισιν.

Ἐν φύλλῳ ἔνδον τῆς ἀριστέρας πινακίδος τοῦ κώδ. 48 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κρονισταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆς βιβλιοθήκης Τόμ. Δ' σ. 66).

273. 1650. 1651. 1654. — † Εἰς τοὺς 1650 Σεπτεμβρίῳ 30 εὐρισκόμενοι ἡμεῖς εἰς νῆσο(ν) Λιέρο(ν) Κυριακῇ βράδι ιερόντας ὡςὰν νὰ πολεμοῦν, καὶ ἐλεγαν ὅτι ἔχέλασσεν ὁ θεός τὴν Σαντορήνην· ἡμεῖς ἐρχόμενοι εἰς Πάτμον νῆσον ἐφοροῦσαν τὰ ὄψάρια εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὸν βρῶμο(ν) τῆς Σαντορήνης καὶ τοῦ κηρυτῆρα ἕως τὴν Ἀνατολήν. — Λαζαρινοὶ εὑρισκόμενοι εἰς τὰ Κούλλα 1651 Μαΐῳ 28, ἔγινε σεισμὸς Τετάρτη ἔημέρωμας ἐν χώρᾳ Χάναις καὶ Λασδίκειαν, καὶ ἐσκοτώθησαν Ἀγα-

ρινοὶ 700· Χριστιανὸς οὐδεὶς. — 1654 ξύνε απόστολος φοβερὸς εἰς τὸ Κιζήλ-άσσαρη καὶ ἀνωκάτινε τόλμη κάστρα καὶ μιναρέδες, καὶ ιθανατώθηταν Ἀγαρηνοὶ καὶ Σφρά πόλλα.

Σημείωμα γειρὶ Μακαρίου ἴρρομονάχου τοῦ Κρητὸς τοῦ Ἀγιοταρίτου ἐν φ. 1 τοῦ καθόδικος 509 τῆς χιρίας Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἰεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 459).

Ἡ 30 Σεπτεμβρίου 1650 ἦτο λεπτέρα καὶ οὐδὲ Κυριακή.

274. 1652. — 1652 ἐν μινη Σεπτεμβρίου 25 εἰς το νησον της Αντρου ηλθα ἔγο ο Μιχάλης ο Λημπονας εἰς το μοναστηρι της Αγιας και επροσκυνησα την χρι τῆς Θεοτόκου. Μιχαήλ ίσ; Νηκολάου τοῦ Λημπονος ἀπο τὰς Αθήνας.

Πλούτις Ἀγίας "Ανδρου καδ. 94 φ. 1385 (Λάμπρος ἐν Ἐκετηρίῳ Παρνασσοῦ Ετ. Β' σ. 223. Χιρίατοι ταύχους σ. 91). "Ιδε καὶ τὸ αὐτόθι ἴμὸν σημείωμα περὶ τοῦ Μονᾶ Ἀιμπονα.

275. 1653. — Τῷ αχνῃ^{τῷ} Ἰανουαρίου 9^ῃ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ὁ πατριάρχης Κωνσταντῖνος (?) (γρ. Κωνσταντινουπόλεως) Πατσιος, καχειροτόνηκε με ταύτης μητροπολίτης (γρ. μητροπολίτην· ἔλεται μονοκονδυλία) Ἰεροσολυμίτης ὁ Ι. . . Κρήτης.

Φαίνεται ὅτι ὁ γειροτονηθεὶς ὑπῆρξεν ὁ Σελευκείας Βανδίκτος.

Ἐν τῇ φύτῃ τοῦ φ. XIIα τοῦ καδ. 419 (G. III. 10=I, 2, 2) τῆς ἐν Ρώμῃ βιβλιοθήκης Casanatense (Studi italiani Τόμ. Β' σ. 179).

275a. 1654. — Ἰουλίου κγ'. "Ιδε ἀριθ. 273.

276. 1654. — ἀχνῃ^{τῷ} μυνη Οκτωβρίου ζτὰς εφτα ὥμερα Σαββατο εποθανε· ο αφετης ο κακεταγυσος γενεράλες ο Μουτζούγος μεσα^{το} μολο καὶ ο θεος μακαρυσ τονε.

Ἐξιδωκεν ὁ κ. N. Bénęς ἐν Δελτίῳ Ἰστορικῇ και ἴδιολογικῇ ἵσαιρις; Τόμ. Γ' σ. 95 κ. ἐ. ἐκ τοῦ καθόδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 394 φ. 4435.

277. 1655. — 1655. "Οταν ἤκαήκεις την Βοκαριαν (παραλίαν θέσιν πρὸ τοῦ χωρίου Νενήτων) που τῆς ἐκηνηγούσαν (Βενετοὶ τουρκικὰ πλοῖα).

"Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ καθόδικος τοῦ ἐν Χιώ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιώκα ἀνάλεκτα σ. 380).

"Ιδε καὶ ἀρ. 236, 199, 259, 263, 292, 294, 300, 321, 307, 339, 372, 383.